

Johdatuksia ja kohtaamisia

Jussi Saarikoski

JOHDATUKSIA JA KOHTAAMISIA

JOHDATUKSIA JA KOHTAAMISIA

Jussi Saarikoski

© 2026 Jussi Saarikoski

Kustantaja: BoD · Books on Demand, Mannerheimintie 12 B,
00100 Helsinki, bod@bod.fi

Kirjapaino: Libri Plureos GmbH, Friedensallee 273,
22763 Hampuri, Saksa

ISBN: 978-952-80-7538-7

Kiitokset

Tämän kirjan tekemiseen on erityisesti kannustanut sisareni Liisa Saarikoski, joka on toiminut myös kriitikkona kirjan tekovaiheessa. Parhaat kiitokseni siitä Liisalle!

Vantaalla maaliskuussa 2026

Jussi Saarikoski

Sisälllys	sivut
Esipuhe	13
OSA I	
Elämäni ensimmäinen Alppien ylitys pyörällä	15
Professori Jorma Palo	
Yllätys Milanossa	
Pino ja Rosetta	
Kolari Ranskassa	
Kaatosade Nancyssa	
Sotaveteraani Wuppertalissa	
Tuttava lähtösatamassa ja ongelma Budapestissä	
Rengasrikko lähellä Wieniä	
Martin ja Hana	
Yökylässä Antjen ja Dieterin luona	
Cormacin vaikeudet	
Thomas ja Jochen	
OSA II	36
Ensitapaaminen Uwen kanssa	
Säikähdyksiä	
Ei ongelmia Pariisissa	
Eksyminen viinihumalassa	
Pyöräilijän pikkuongelmat	
Tähtihetki	
Ruotsinkieltä Ranskassa	
Kompuroiminen pimeässä Espanjan yössä	
Juan ja Zarautzin arvoitus	
Lenita	
Pamplonan härkäjuoksu	
Annemarie ja Ebart	
OSA III	50
Kadonnut matkapäiväkirja	
Huulenheittäjä Espanjasta	
Jälleen Uwen ja Mariannen luona	
Ylipaino-ongelma ja rahapula	
Kadonnut rahavyö	
Kolehti Spandaussa	
Erinomainen kotimajoitus	
Puolassa	

Jälleen Prahassa
Jännittävä lento Prahan yllä

OSA IV

59

Öinen Wittenberg
Magdeburgin sankarit
Ketjuongelma
Yöpyminen ystävällisen pariskunnan pihamökissä
Postitusongelma ja Wismarin merimieskoti
Piilolinssit Kielistä
Paolo ja Holger
Uwe ja Marianne
Johnin ja Kathlenen tarjoama yökylä
Pelottava Belfast
Kilipukki
Tukehtumaisillani hytysiin
Kummalliset Brianin kolme tapaamista Hampurissa
Sotatila epäilytti
Hurjia nousuja ja laskuja ja sitten Tonava
Matkakumppaniksi Udo ja Marcus
Hävinnyt passi
Aavemainen camping ja hurja lasku vuorelta

OSA V

81

Epärehellinen kassa
Lindy ja David USA:sta
Andrejan varoitukset
Jännitys lisääntyi
Sotilaat öisellä sillalla
Jännitystä metsässä
Rahanvaihtoyritys ja ruokapula
Luopuminen Albaniasta
Rajamiesten arvausleikki
Jälleen epäonnistunut valuutanvaihtoyritys
Susikoirien säikäytys ja yö pellolla
Venetsian nähtävyydet
Yö kirkon edessä
Vesipula ja pyörtymisriski
Epäystävällinen ravintola ja Veronan hienot nähtävyydet
Elämäni äänekkäin rajuilma
Yö talon etupihalla

OSA VI**99**

Paolo Monzassa
 Alppikävelyä
 Jännittävä lasku Alpeilta
 Sveitsin tiukat pankkisäännöt
 Zürichiläistä ilonpitoa
 Reinin putoukset
 Sveitsin poliisi
 Jännitysnäytelmä kielletyllä alueella
 Poliisin neuvosta campingille
 Liitolentoa kovassa tuulella
 Köyhäily päättyi
 Kilpapyörä Italiasta
 Pino ja Rosetta Cairo Montenottessa
 Lumirajalle
 Seikkailu Alppi-polulla
 Zürich, Reinin putoukset ja Schaffhausen

OSA VII**126**

Vähältä piti-tilanteet
 Uusi teltti
 Mukavia tapaamisia
 Jännitystä eri syistä
 Laivassa
 Ongelmallinen matkan alku
 Suljetut camping-alueet ja palelua kylmässä
 Lala, Lapinlahti ja Iisalmi
 Armeijan camping-valtaus
 Jouni, Leena ja Jarkko
 Yö suihkussa
 Pentikin taidegalleria
 Kuuluisa Auttiköngäs
 Mukavia tapaamisia jälleen
 Kullankaivajat
 Saariselkä, Inari, Kaamanen ja Karigasniemi
 Nordkappin kävijöitä
 Jäämeren kosketus ja vaaralliset tunnelit
 Kaatuminen kovassa tuulella
 Nordkapp tavoitettu
 Jäämeri ja Hammerfest
 Vastaantulijat paluumatkalla
 Saamelaisten jumalanpalvelus

Frankin ja Reginan galleria

OSA VIII

167

Helpottuneena Suomeen
 Ookko nä Oulusta
 Häätä kaatosateessa
 Orvo, mainio pyörämekaanikko
 Anna-Liisa ja Veikko
 Suviseurat
 Jälleentapaaminen Jaakon ja Eilan kanssa
 Lauri ja Soili
 Pekka ja Ritva-Liisa
 Liisa ja Mauno
 Pori, Liisa ja Rauma
 Mitri
 Eelin, Raili ja Annette
 Euran taidegalleria ja mystinen kreikkalaisrouva
 Kotona

OSA IX

188

Epäilyttävä pidätys ja yö ponitilalla
 Tieto Torinosta olympiakaupunkina
 Kadonnut pyöränavain
 Vaaratilanne tunnelissa
 Vakavia tapahtumia Milanossa
 Yö Ferrarin tuntumassa
 Torino
 Yö nuorten kesäleirillä
 Aiheellinen varoitus ennen Alppi-laskua
 Ystävällinen Hubert
 Kuolemankolari
 Vaaratilanne Alpeilla
 Poliisit pidättivät
 Rino
 Peto säikäytti
 Pyörärikko ja sympaattinen Palle perheineen
 Saksan poliisit
 Säikäyttävä saksalainen automaatti-wc
 Huolestuttavia pyöräongelmia
 Mainio konduktööri, Tor-Åke
 Ei ongelmia Tukholmassa

OSA X**213**

Yllätykset Hollannissa
 Ystävän kaipuu
 Kylmässä sumusateessa
 Kiellettyyn satamaan
 Wilco ja Chirley
 Vaaramomentti rullaportaissa
 Jännitystä Offenbachin campingillä
 Jännitystä Frankfurtissa
 Jäniksenä Hamelniin
 Matkasaarnaajako
 Kaksi erilaista poliisiperhettä
 Gerdhard ja vaimo
 Matkajännityksen laukeaminen ja rentoutuminen
 Lorena ja Jose
 Poliisit Bundestrassella
 Jacques ja Marcelle
 Otmarin perhe
 Kaj

OSA XI**236**

Matkan kaksi tavoitetta
 Sara ja Torino
 Pino ja Rosetta
 Cannesin filmifestivaalit
 Paluumatka
 Suomen lippu ja Asta
 Faustina, Salme ja Enrico
 Odottamaton pyöräongelma
 Alpit jälleen
 Jatkolenkki Sotkamoon
 Laakajärven maalaukselliset maisemat
 Sotkamon talkoot ja yllätyksellinen kotiinpaluu
 Miksi Itävaltaan
 Sydämellinen Liselotte
 Pyytämättä apuja ongelmiin
 Ongelmia Leipzigissa
 Felix ja Laura
 Klaus ja hevoset
 Varastetut matkatavarat
 Paniikki hävinneen kameran vuoksi
 Pikakäynti Jerichowssa

Mauthausenin keskitysleiri
Tosipyöräilijä Phelippe
Haloo, haloo
Ferrarinpunainen Pinarello
Kauhukokemus tunnelissa
Vesi loppui
Kotiin
Hälytyssysteemi mökissä
Yö muinaishaudalla
Hapuילua kuutamossa
Sähköparranajokone varastettiin
Kummallinen propellimies
Kahvia ja pullaa kirkossa
Yö mökin pihapiirissä
Poliisi täydessä seilissä
Bulldoggit Ranskassa
Pelottavaan Pariisiin
Eksyminen iltayöllä Pariisissa
Hermann pelasti
Yöseikkailu Schwäbisch Hallissa
Mahesh

Loppusanat

Esipuhe

Olen tehnyt neljäkymmenen vuoden ajan pitkiä pyörämatkoja Suomesta eri puolille Eurooppaa. Eräällä lyhyemmällä pyörämatkallani Suomessa tuli Pieksämäellä minua vastaan 64-vuotias Kaino, joka myös sairasti diabetesta kuten minäkin. Hän oli opiskellut itseksensä italiaa ja espanjaa ja puhui myös ruotsia. Kun sanoin tapaamistamme hyväksi sattumaksi, Kaino totesi, että sattumia on vain armeijan sopassa. Hän piti meidän tapaamistamme Jumalan johdatuksena.

Kun ajattelen kaikkia niitä tapahtumia, mitä on sattunut 40-vuotisilla pyörämatkoillani, olen vakuuttunut siitä, että Kaino on aivan oikeassa.

Tämän kirjan kertomukset löytyvät myös aikaisemmista kirjoistani (Eurooppa, pyörä ja jussi, Fillaristin seikkailut Euroopassa, Kohtaamisia Euroopassa, Suomi, pyörä ja jussi), mutta niissä hengellinen näkökulma puuttuu, sillä en ole silloin vielä ymmärtänyt, että kyseessä on ollut johdatus.

Kaino.

Olen koonnut tähän kirjaan kertomuksia kaikista niistä Jumalan johdatuksista, mitä olen pitkällä pyörämatkoillani saanut kokea. Lukija voi itse arvioida, onko kyseinen tapahtuma ollut sattuma vai Jumalan johdatus.

Kokemuksesta tiedän, että tapahtumahetkellä ei ymmärrä, että kysymyksessä on johdatus. Sen tajuaa vasta myöhemmin, kun ymmärtää kaikki asiakokonaisuuteen vaikuttaneet seikat.

Monet tapahtumat olen ymmärtänyt Jumalan johdatukseksi vasta sitten, kun olen ruvennut kirjoittamaan matkoistani kirjaa. Kaikkiaan olen kirjoittanut viisi matkakirjaa.

Jokainen tähän kirjaan tekemäni kertomus on oma kokonaisuutensa. Kertomukset liittyvät toisiinsa vain siten, että ne kaikki ovat sattuneet pyörämatkoillani Euroopassa vuosina 1976-2024 eivätkä ne ole ollenkaan aikajärjestyksessä.

Raamatun mukaan aina, kun kaksi ihmistä kohtaa toisensa, on kyseessä pyhä hetki. Erityisesti pyörämatkoilla tavatessani ihmisiä olen kokenut tämän todeksi ja myös johdatukseksi. Sen vuoksi kerron tässä kirjassa paljon ihmisten tapaamisista.

Lähes aina, kun minulla on ollut jokin ongelma, olen saanut siihen saakka tuntemattomilta ihmisiltä avun ja heistä on tullut uusia ystäviä. Usein olen suunnitellut uuden matkareittini sen mukaan, jos joku on kutsunut minua kotiinsa uudelleen.

Sen jälkeen, kun tietokoneet tulivat kaikkien saataville, jatkuva yhteydenpito eri puolille Eurooppaa on tullut mahdolliseksi ja niin ensitapaamisten jälkeen monet ystävyys-suhteet ovat kestäneet vuosikymmenien ajan.

Lähes kaikki matkani Vantaalta olen aloittanut sisareni Liisan kautta, joka asuu Helsingin puolella. Hän on siunannut minut jokaiselle matkalle. Vaikka joskus ennen matkalle lähtöä minua on jännittänyt, koskaan matkalla en ole pelännyt, vaikka olen joutunut vaaratilanteisiin.

Liisa on toiminut matkalle saattamisen lisäksi myös tukihenkilönä Suomeen, mikä on yksinään pitkiä matkoja pyöräilevälle todella merkityksellistä.

Vasta kun olin kirjoittanut kaikki nämä kirjat, havahduin ymmärtämään, että ihmisen koko elämä on Jumalan johdatusta.

Sanotaan, että matkustaminen avartaa, mutta nyt vasta ymmärrän, mitä se tarkoittaa.

Tavallinen, arkinen elämä jokapäiväisine tapahtumineen estää ihmisen ymmärtämästä, että kaikki pienetkin asiat ovat Jumalan johdatusta. Sen sijaan matkalla sattuu aina kaikenlaisia poikkeuksellisia asioita, jotka helpommin ohjaavat ymmärtämään Jumalan johdatuksen. Sitä matkustamisen avartaminen mielestäni tarkoittaa.

Jumala ei kuitenkaan pakota ketään ihmistä Hänen johdatukseensa, mutta johdatusta voi pyytää rukoilemalla. Ymmärrän, että matkojen alussa Liisan kanssa pitämämme rukoushetket ovat olleet pyyntöjä Jumalan johdatuksen ja varjeluksen saamiseksi matkoillani ja niin aluksi ikäviltä ja vaarallisiltakin tuntuvat tilanteet ovat päätyneet johdatuksena hyvään lopputulokseen. Olen varjeltunut kaikilta matkan vaaroilta ja saanut palata aina terveenä kotiin.

OSA I

Elämäni ensimmäinen Alppien ylitys pyörällä

Sveitsin Viznaun vuorien ympäröimällä campingalueella näin vuorien huipulla jotakin valkoista, mitä arvelin lumeksi. Sisikonissa olin melko varma, että se oli lunta ja Flüenissä tiesin, että se todella oli lunta.

Altdorfissa viivähdin hetkisen lepotauolla, sillä huomasin, että nousu Alpeille oli alkanut.

Tuntui jostakin syystä kevyemmältä, kun otin repun pyörän päältä selkääni.

Wassenin tienoilla joen vesi muuttui vesihöyryksi, mikä nousi tielle saakka. Otin paidan pois ja sain maantiellä ilmaisen suihkun. Myöhemmin pesin jalat alas syöksyvässä Alppi-purossa. Puron vesi oli jäätävän kylmää. Göschenissä tuli vastaan ensimmäinen italialaismies olkihattuineen. Hän tervehti minua iloisesti hattuaan heiluttaen ja sain kovin positiivisen ensivaikutelman italialaista.

Sitten joudin kävelemään jyrkkää tietä viisi kilometriä ja pääsin lopulta Andermattiin.

Altdorfin jälkeen matkalla oli ollut tietöitä melkein jatkuvasti.

Sitten oli löydettävä oikea tie St.Gotthardin solaan. Taivas vetäytyi mustaan pilveen ja oli niin kylmä, että piti pistää villapaita ylle. Pilvet koskettivat edessä olevia vuorenhuippuja.

Neuvoin erästä autoilijaa löytämään moottoritien tunnelin kautta Italiaan, mutta tiedon saatuaan autoilija läimäytti autonsa oven kiinni eikä sanonut enää mitään. Myönteinen mielikuvani italialaisista hieman himmeni. Sitten tuli vastaan varoitusmerkki HALT ja selitys: ”Jos kuulet huudettavan ´halt´, pysähdy ja tottele, sillä muuten saatetaan ampuu, koska kyseessä on sotilasalue.”

Lapin kasveja alkoi näkyä tienvarrella enkä ollut varma, olinko jo huipulla. Mutta jaksoin taas ajaa, koska tie muuttui loivemmaksi. Jouduin ajamaan pilven sisään. Seisova vesilammikko ja lumisohjo reunustivat tietä molemmin puolin.

Oli keskiyö, kun pääsin lopulta huipulle. Huipulla tien molemmin puolin oli noin metrin korkuinen lumivalli, mutta asfaltti oli miltei sula. Pilven sisällä näin eteenpäin vain muutaman metrin, sillä pyörässäni ei ollut valoja.

Sitten alkoi lasku. Se oli aluksi hurjaa, sillä vauhti kiihtyi huomaamatta eikä tapahtunut mitään, kun yritin jarruttaa. Onneksi pienessä notkelmassa sain pysäytetyksi laskun ja pystyin lepuuttamaan jäykistyneitä kouriani.

Ilman valoja näin laskiessa vain tien valkoisen keskiviivan ja yritin laskea mahdollisimman keskellä tietä, sillä mitään muuta liikennettä tiellä ei onneksi ollut.

Kun pääsin pois pilvestä, alhaalla erottui pieniä, yövaloissa vilkkuvia tulitikkutaloja. Jarrutin yhtämittaisesti noin 30 km. Viima oli kylmä, mutta olin pistänyt villapaidan päälle vielä kaikki sadevaatteet, mitä minulla oli mukana.

Vähitellen tien jyrkkä osuus loiveni, mutta pimeässä en nähnyt enää kunnolla tietä, sillä tien valkoinen keskiviiva loppui.

Eräässä kohdassa pyörän ketjut juutuivat kokonaan paikoilleen ja pääsivät sitten pois päältä. Pysähdyin korjaamaan ketjut paikoilleen.

Sitten näin onneksi valoa pienen sivutien päässä Airolon rautatieasemalla. Ajelin helpottuneen asemalle, missä junanlähettäjä päästi pitkän vihellyksen, kun kuuli, että olin Suomesta ja laskenut Alpit keskellä yötä ilman valoja ja kypärää kaikkine varusteineni. Hän tiesi, että lähin

Olen tehnyt yli neljäkymmentä vuotta pitkiä pyörämatkoja Suomesta eri puolille Eurooppaa. Jokaisella matkalla on sattunut jotakin aivan kummallista. Vasta kun rupesin kirjoittamaan tätä kirjaa, minulle selvisi, että olen saanut kokea Jumalan johdatusta ja varjelusta kaikilla näillä matkoillani, sillä tapahtuman ymmärtää johdatukseksi vasta sitten, kun huomaa ja ymmärtää kaikki seikat, jotka ovat vaikuttaneet tapahtumaan ja siihen lopputulokseen, mikä tapahtumasta on ollut seurauksena. Tapahtumahetkellä ihminen ei ymmärrä kaikkia asiakokonaisuuteen vaikuttaneita tekijöitä. Sen vuoksi ihminen ymmärtää Jumalan johdatuksen vasta jäljessä päin.

Raamatun mukaan aina, kun kaksi ihmistä kohtaa toisensa, on kyseessä pyhä hetki. Erityisesti pyörämatkoilla tavatessani ihmisiä, olen kokenut tämän todeksi ja myös johdatukseksi. Sen vuoksi kerron tässä kirjassa paljon ihmisten tapaamisesta ja vain valokuvat saavat riittää kertomaan erilaisista Euroopan nähtävyyksistä.

Aina, kun matkalla on tullut eteen aluksi lähes mahdottomalta tuntuva ongelma, olen saanut siihen pätevän ja usein hyvin yllättävänkin ratkaisun. Ja useimmiten on kaiken seurauksena ollut myös se, että olen saanut tuntemattomasta ihmisestä uuden ystävän. Nämä monet ystävyysuhteet ovat kestäneet jo vuosikymmenien ajan.

Kun kännykkä ja tietokone keksittiin ja minäkin sain ne aikanaan käyttöön, muuttui ystävyysuhteiden ylläpito oleellisesti helpommaksi, välittömäksi ja yhteydenpito ystäviin jatkuvaksi verrattuna pelkkien kirjeitten kirjoittamiseen ja joulukorttien lähettämiseen.

Olen koonnut tähän kirjaan noin 200 pientä kertomusta, jotka mielestäni kaikki ovat olleet Taivaan Isän johdatusta.

